

Can Julià

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer de la Masia - Urbanització de can Julià
Emplaçament: Damunt de les Casetes Julià i del quilòmetre 1233 de la carretera N-340
Alçada: 295m

Coordenades:

Latitud: 41.37891
Longitud: 1.91165
UTM Est (X): 408994
UTM Nord (Y): 4581392

Classificació

Número de fitxa: 08295-545
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle: XI-XX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: Cal una rehabilitació integral.
Protecció: Inexistent
Número inventari: IPA 19387 / CCAA 13892
Generalitat:
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Vallirana
Autor de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dt., 02/05/2017 - 02:00

Descripció

Masia aïllada amb barri tancat i formada per diversos cossos adossats que li confereixen una planta irregular. L'edifici principal, de planta en forma d'L, presenta la coberta de teula

àrab de dues vessants i està distribuït en planta baixa, pis i golfes. La façana principal està disposada formant un àngle recte i orientada al sud-est. Compta amb finestres d'obertura rectangular amb els emmarcaments arrebossats. Destaca un gran portal d'accés d'arc rebaixat adovellat i una finestra al pis bastida amb carreus de pedra i amb la llinda plana. Del tram del parament orientat a llevant destaca un portal d'accés d'arc de mig punt adovellat, tot i que arrebossat i emblanquinat. La façana de tramuntana presenta senzilles obertures rectangulars. Des d'aquesta banda es pot accedir a l'interior del barri a través d'un gran portal d'arc rebaixat bastit amb maons. Adossat a la façana de migdia hi ha un petit volum amb una galeria d'arcs de mig punt al pis. En el seu interior hi ha portals d'arc de mig punt adovellats, sostres coberts amb bigues i revoltons i arcs rebaixats bastits amb maons. Està molt degradada. La construcció, bastida en pedra i maons lligats amb morter de calç, es completa amb diversos volums adossats a la banda de ponent. A l'extrem nord-est del conjunt hi ha un edifici de planta rectangular on s'ubiquen els cups i la premsa de vi.

Observacions:

Destaca una era de cairons ubicada davant de l'accés sud al barri. Està força malmesa. També destaca, dins de la masia, una premsa de vi. El 30 de març de 2015, l'ajuntament va iniciar l'expedient de declaració de Bé Cultural d'Interès Local (BCIL) per a l'edifici, encara en tramitació.

Història

És probable que la primera notícia documental de la nissaga dels Julià a Vallirana sigui de mitjans del segle XV (1456), tot i que no es pot assegurar que habitessin a l'actual edifici. De totes maneres, l'estudi històric i arqueològic que s'hi dugué a terme l'any 2003 (promogut per l'Ajuntament de Vallirana) va confirmar que la construcció era força més antiga. Aquest estudi va determinar que la masia està estructurada al voltant d'una antiga torre del segle XI, i que fou ampliada i reformada succesivament fins a la primera meitat del segle XX. El conjunt es completa amb un grup de construccions auxiliars situades a la banda sud-est de l'edifici central, a l'oest i a la banda meridional de la casa. Les diferents fases arquitectòniques determinades en l'estudi són: segle XI (torre circular que conserva uns 9 metres d'alçada), segle XIII-XIV (edifici rectangular adossat a la banda sud-est de la torre), segle XV, XVII, finals segle XVII-principis segle XVIII i segona meitat del segle XVIII-principis del XIX (volums rectangulars adossats a la construcció prèvia), any 1875 (edifici dels cups i premses d'oli), primera meitat del segle XX (naus adjacents) i segona meitat del segle XX (reformes als volums auxiliars). La primera referència a la nissaga dels Julià apareix documentada en el fogatge de l'any 1533. Reapareix altre cop en un capbreu de l'any 1590. Posteriorment, en un document de l'any 1735 que dona compte de les cases de Vallirana sota la jurisdicció de l'hospital d'Olesa, apareix la "Casa Julià". Finalment, també apareix en el cadastre de l'any 1749. Tenim notícia que durant la guerra del Francès (any 1808), la masia va ser saquejada juntament amb d'altres cases de la zona. Durant la guerra Civil (1936), la casa va acollir refugiats procedents de la zona de Madrid. Es donava el cas que el propietari de la masia havia fugit al començament de la guerra, deixant-la abandonada. Des de l'any 1996 és propietat de l'ajuntament de Vallirana mitjançant una adjudicació per subhasta. Tot i que en l'actualitat està abandonada, l'any 2014 fou cedida a una empresa per la seva rehabilitació i explotació. Prop de la masia, a escassos 60 metres, hi ha les restes de l'antiga església de Sant Mateu, desapareguda a principis del segle XX.

Bibliografia

AMICS DE VALLIRANA (2007). La Vallirana del segle XX. Imatges i Memòria. Vallirana: Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat, p. 41, 45. ASSOCIACIÓ AMICS DE VALLIRANA (1998). Vallirana. Barcelona: Viena, Columna, p. 24. ASSOCIACIÓ D'AMICS DE VALLIRANA (2014). "Masia de can Julià". Viure Vallirana, revista d'informació municipal nº 51, p. 14. CCAA (2014). Inventari del Patrimoni Arqueològic i Paleontològic de Catalunya, Vallirana. Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya [inèdit]. ESTEVES, Albert (1998). Vallirana. Baix Llobregat. Guia del patrimoni històric i artístic. Molins de Rei: Centre d'estudis i divulgació del patrimoni (CEDIP), p. 20-21. [Http://www.vallirana.cat/ca/patrimoni-masiesicapelles4](http://www.vallirana.cat/ca/patrimoni-masiesicapelles4) (Consulta: 02-05-2017). [Http://www.poblesdecatalunya.cat/element.php?e=402](http://www.poblesdecatalunya.cat/element.php?e=402) (Consulta: 02-05-2017). [Http://invarque.cultura.gencat.cat/](http://invarque.cultura.gencat.cat/) (Consulta: 02-05-2017). IPA (1988). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, Vallirana. Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya [inèdit]. OLLÉ, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. Vallirana: Associació d'Amics de Vallirana. Centre Excursionista de Vallirana (CEV), p. 9. OLLÉ, Francesc (2014). Episodis de guerra, entorn de pau. La Vallirana dels anys trenta. Vallirana: Nèctar editorial, p.89, 93. RICH LLORENS, Judit (2015). Inventari del Patrimoni Cultural de Vallirana. Treball de pràctiques UAB / Ajuntament de Vallirana. ROIG LLORT, Anna; SIMÓ TARRAGÓ, Manuel (2001). Sant Mateu de Vallirana 150 anys: història i vida d'un poble i d'una parròquia (1851-2001). Vallirana: Parròquia de Sant Mateu, p. 13. SAURET I CATASUS, Jaume; GONZÁLEZ MORENO-NAVARRO, Manuel (1989). Vallirana. Dades històriques (904-1900). Homes, fets i gents. Vallirana: Amics de Vallirana, p. 12-14, 103. VILA, J.M. (2007). "Estudi històric i arqueològic de la masia de can Julià (Vallirana)". III Congrés d'arqueologia medieval i moderna a Catalunya, vol. II, p. 880-891.

